

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/109/2019
Identifikačné číslo spisu: 4619200830
Dátum vydania rozhodnutia: 30.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4619200830.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ALFA BETA, s.r.o., so sídlom Železničiarska 408/16, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 548 634, zast. advokátkou JUDr. Luciou Anovčinovou, so sídlom Štefánikova 5, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cb/13/2019, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/37/2019-85 zo dňa 31. 07. 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/37/2019-85 zo dňa 31. 07. 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 8Cb/13/2019-48 zo dňa 09. 04. 2019 vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa odpojenia od distribučnej siete odberného plynového zariadenia žalobcu na odbernom mieste žalobcu označenom ako Pavilón „B“, č. XXXXXXXXXXXX, POD: D.XXXXXXXXXX, nachádzajúcom sa na ul. V. T. XXXX

v Topoľčanoch, z dôvodu neuhradenia škody, spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu v období od 06. 06. 2018 do 20. 11. 2018, vyčíslenej podľa vyúčtovania žalovaného číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. 03. 2019 v sume 8.538,80 eur (1. výrok uznesenia). Súd zároveň žalovaného v 2. výroku uznesenia poučil o možnosti podať žalobu o zaplatenie náhrady škody v dôsledku neoprávneného odberu zemného plynu. Žalobcovi súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (3. výrok uznesenia).

2. Z odôvodnenia prvoinstančného rozhodnutia vyplýva, že návrhom, súdu doručeným dňa 02. 04. 2019, sa žalobca domáhal proti žalovanému nariadenia neodkladného opatrenia, argumentujúc tým, že dňa 21. 11. 2018 bol na jeho odbernom mieste PAVILON B, V. T., Topoľčany, vymenený plynomer výrobného čísla XXXXXXXXXXXX

so stavom počítadla 15 079 m³ a bol namontovaný nový plynomer č. XXXXXXXXXBXXX, pričom

odberné miesto bolo preplombované. Dňa 29. 03. 2019 bolo žalobcovi doručené „Vyúčtovanie škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu“ zo dňa 25. 03. 2019, podľa ktorého na vyššie označenom odbernom mieste malo dôjsť

k neoprávnenému odberu zemného plynu v období od 06. 06. 2018 do 20. 11. 2018, a to z dôvodu, že na odbernom mieste malo byť porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Takýto odber je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, považovaný za neoprávnený. Uvedené zistenie malo byť potvrdené aj znaleckým posudkom č. 190/PL-2019 zo dňa 20. 03. 2019. Výšku škody žalovaný určil na sumu 8.538,80 eur, ktorú žiadal uhradiť do 08. 04. 2019 so zľavou 20 % alebo v splátkach v plnej sume. V prípade, ak uvedená suma škody nebude uhradená do 08. 04. 2019, alebo nebude uzavretá dohoda o splátkach, žalovaný odpojí žalobcu dňa 30. 04. 2019 v čase od 09:00 do 12:00, pričom za odpojenie si bude účtovať náklady.

3. Žalobca v podanom návrhu ďalej uviedol, že dňa 01. 04. 2019 podal reklamáciu, v ktorej žiadal, aby žalovaný vyúčtovanie škody za odber zemného plynu a výzvu na úhradu dlžnej čiastky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. 03. 2019 stornoval, tvrdiac, že k vzniku žiadnej škody nedošlo a žalovaný nepreukázal, že by nejaká škoda vznikla, tzn. nie je možné požadovať jej náhradu. Žalobca uviedol, že si plnil a naďalej si riadne plní svoje povinnosti k svojmu zmluvnému partnerovi - Slovenský plynárenský podnik, a.s., ktorému hradí preddavky, tieto uhrádzal aj za obdobie údajného neoprávneného odberu zemného plynu od 06. 06. 2018 do 20. 11. 2018 a žiadnu povinnosť neporušil. Žalobca ďalej argumentoval, že ako odberateľ nie je schopný pri bežnej obhliadke plynomeru zistiť, že pôvodné zabezpečenie mohlo byť porušené, nemá na to ani vedomosti, ani technické prístroje a nevie, aká má byť na plynomeri plomba. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v montážnom liste, ako aj v Zápise zo dňa 21. 11. 2018 je uvedené nesprávne číslo odberného miesta ako XXXXXXXXXXXX. Žalobca má pre daný objekt 4 plynomery, z čoho jeden sa nachádza na K. S. XXXX, Topoľčany a tri na V. T., Topoľčany, pričom ani jedno odberné miesto nie je označené ako XXXXXXXXXXXX. Žalobca poukázal na to, že technické podmienky žalovaného ako prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorými určil technické podmienky prístupu, pripojenia do distribučnej siete a prevádzkovania distribučnej siete, v článku 9.1.1 nezodpovedajú ustanoveniu § 19 ods. 4 zákona č. 251/2012 Z. z., podľa ktorého musia byť nediskriminačné. Žalobca tvrdil, že v prípade, ak by žalovaný predmetné odberné miesto (OM) odpojil z distribučnej siete zemného plynu, žalobcovi by vznikla vysoká škoda, nakoľko budova napojená na predmetné odberné miesto, je G. J., ktorého prevádzkovanie by bez dodávky plynu bolo znemožnené. K vzniku škody by tak došlo na strane žalobcu, ktorý by v prípade odpojenia OM musel vypovedať ubytovanie svojim zákazníkom, musel by im nahradiť škodu, prišiel by o zákazky v období od odpojenia OM do jeho opätovného pripojenia a s najväčšou pravdepodobnosťou aj do budúcnosti, po zapojení OM a došlo by aj k poškodeniu dobrého mena a povesti žalobcu. Tieto následky by pre žalobcu boli likvidačné. Žalobca ďalej argumentoval tým, že v prípade nariadeného neodkladného opatrenia nedôjde k žiadnemu obmedzeniu práv žalovaného, neobmedzí sa ani fungovanie distribučnej siete plynu, nakoľko tvrdý neoprávnený odber zemného plynu bol ukončený demontážou sporného plynomera a žalovaný svoj sporný nárok môže preukázať v prípadnom súdnom konaní.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil poukázaním na § 324 ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 336 ods. 1 a § 337 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a uviedol, že v predmetnej veci konal a rozhodoval o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako o návrhu podanom pred začatím konania vo veci samej. Po preskúmaní podaného návrhu a pripojených listín dospel k záveru, že podanému návrhu je potrebné vyhovieť, nakoľko žalobca preukázal potrebu nariadenia neodkladného opatrenia za účelom dočasnej ochrany jeho práv a tým aj potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán.

5. Z predloženého vyúčtovania náhrady škody žalovaným č. K.S/XXX/XXXX zo dňa 25. 03. 2019 súd zistil, že žalovaný si uplatnil u žalobcu zaplatenie náhrady škody vo výške 8.583.80 eur, splatnej dňa 08. 04. 2019, z dôvodu zisteného poškodenia meradla, konkrétne porušenie jeho zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, čo je podľa žalovaného v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike považované za neoprávnený odber plynu. V tomto vyúčtovaní žalovaný upovedomil žalobcu, že ak v určenej lehote uvedenú sumu nezaplatí, resp.

neuzatvorí dohodu o splátkach, žalovaný má právo odpojiť predmetné odberné miesto od distribučnej siete, k čomu pristúpi dňa 30. 04. 2019. Žalobca tvrdenia žalovaného o spôsobnej škode a o neoprávnenom odbere plynu odmietol. Hrozba odpojenia odberného miesta žalobcu od dodávok plynu dňa 30. 04. 2019 (pokiaľ žalobca výšku škody vyčíslenú žalovaným, neuhradí), u žalobcu vyvoláva stav tiesne, nakoľko bez dodávok plynu by nebol schopný prevádzkovať svoju podnikateľskú činnosť, odpojenie by malo za následok vznik značnej škody a znemožnenie časti jeho podnikateľskej činnosti.

6. Naopak, na strane žalovaného nariadením neodkladného opatrenia nevzniká žiadna ujma, nakoľko z predložených listín jednoznačne vyplýva, že pracovníci žalovaného sporné meradlo dňa 21. 11. 2018 vymenili a namontovali nové meracie zariadenie a zároveň vykonali preplombovanie odberného miesta žalobcu. Nariadené neodkladné opatrenie tak neodporuje ani zákonnej povinnosti žalovaného podľa § 64 ods. 6. písm. a/, h/ zákona č.251/2012 Z. z. o energetike.

7. Z hľadiska primeranosti nariadeného neodkladného opatrenia súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že zmluvným dodávateľom zemného plynu žalobcu je tretí subjekt, a to SPP, a.s., voči ktorému si žalobca (podľa predložených faktúr a vyúčtovaní, vrátane vyúčtovania preplatkov na preddavkových platbách) svoje záväzky plní.

8. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán navrhovaným neodkladným opatrením, a to do času, kým súdom bude právoplatne rozhodnuté, či je nárok žalovaného na zaplatenie náhrady škody dôvodný. Nakoľko však túto otázku je potrebné riešiť ako otázku predbežnú, v rámci konania o žalobe na zaplatenie nároku na náhradu škody, pričom na podanie žaloby je aktívne legitimovaný žalovaný, súd s poukazom na § 337 ods. 1 C. s. p. poučil žalovaného o práve podať proti žalobcovi vo výroku špecifikovanú žalobu, pričom následkom úspešnosti takejto žaloby je zrušenie neodkladného opatrenia.

9. V zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní o nariadení neodkladného opatrenia úspešný, nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

10. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol včas podaným odvolaním žalovaný, ktorý zároveň vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti tvrdiac, že o vydaní uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia mal rozhodovať všeobecný súd žalovaného, ktorým je Okresný súd Bratislava II.

11. Súd prvej inštancie vec postúpil Okresnému súdu Bratislava II podľa § 43 ods. 1, § 41, § 13 a § 15 C. s. p., o čom upovedomil účastníkov konania. Žalobca s postúpením veci podaním zo dňa 29. 04. 2019 vyjadril nesúhlas, poukazujúc na ust. § 324 ods. 2 C. s. p.. Okresný súd Bratislava II po tom, ako mu bola vec postúpená, predložil vec Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní žalovaného. Ten vec vrátil bez rozhodnutia o odvolaní s odôvodnením, že Krajský súd v Bratislave nie je súdom funkčne príslušným na rozhodovanie o odvolaní proti rozhodnutiu Okresného súdu Topoľčany, ale týmto súdom je Krajský súd v Nitre [argumentujúc rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“) sp. zn. 4 MObd0 3/2013 z 22. 08. 2013].

12. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného vrátane vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti a dospel k záveru, že s poukazom na § 389 ods. 1 písm. d/ a § 391 ods. 1 C. s. p., je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť.

13. Odvolací súd, venujúc sa v prvom rade potrebe vyriešenia miestnej príslušnosti, poukázal na ustanovenia § 13, § 15, § 324 ods. 2, § 41, § 43 ods. 1, § 331 ods. 1 veta prvá a § 161 ods. 1, 2 C. s. p. a konštatoval, že na predmetné konanie je miestne príslušný Okresný súd Bratislava II, pretože z obsahu spisu nezistil, že by existoval dôvod, ktorý by zakladal aplikáciu ust. § 19 alebo § 20 C. s. p.. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že konaním vo veci samej by bola žaloba žalovaného, ktorou by sa domáhal voči žalobcovi náhrady škody z titulu neoprávneného odberu zemného plynu, a ktorá by musela smerovať proti žalobcovi, v ktorom prípade by bola daná miestna príslušnosť Okresného súdu Topoľčany, a to tak podľa § 13 a § 15 ods. 1 C. s. p., ako aj podľa § 19 písm. b/ C. s.

p.. V prípade akceptácie takéhoto tvrdenia by nastala situácia, kedy by terajší účastníci boli podaním takejto žaloby v opačnom procesnom postavení, a teda skúmala by sa miestna príslušnosť podľa terajšieho žalobcu, a nie žalovaného označeného v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd poznamenal, že hoci postup žalovaného vyplýva zo škody, ktorá mu bola spôsobená ním tvrdeným neoprávneným odberom zo strany žalobcu, je na terajšom žalobcovi, aký postup by zvolil v prípade, ak by p o návrhu n a nariadenie neodkladného opatrenia podával a j návrh vo veci samej. Prisvedčil tvrdeniu žalovaného, podľa ktorého by sa žalobca mohol domáhať prípadného určenia, či na strane žalovaného existuje alebo neexistuje právo na odpojenie odberného plynového zariadenia žalobcu od distribučnej siete žalovaného.

14. Odvolací súd ďalej uviedol, že námietku miestnej nepríslušnosti žalovaný mohol efektívne a právne účinne uplatniť až v odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, keďže návrh žalobcu mu bol doručený až spolu s napadnutým uznesením, a teda v konaní na súde prvej inštancie o ňom nemohol mať ani vedomosť.

15. Poukázaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 510/2012-48 zo dňa 05. 06. 2013, odvolací súd konštatoval, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodoval miestne nepríslušný súd, žalovaný nemal nijakú možnosť domôcť sa toho. aby vo veci konal a rozhodol súd miestne príslušný, teda aby v konečnom dôsledku vo veci konal a rozhodol zákonný sudca. Nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti je síce odstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ale konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osobitnou kategóriou, kedy súd prvej inštancie vydaním rozhodnutia bez zohľadnenia námietky žalovaného, už tento nedostatok odstrániť nemohol. V uvedenej procesnej situácii možno preto nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý v zmysle § 161 ods. 2 C. s. p. vedie k zastaveniu konania, ktorému predchádza zrušenie napadnutého rozhodnutia s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Žalobca tak nesie procesnoprávnu zodpovednosť za výsledok konania v prípade, ak sa obráti na miestne nepríslušný súd. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením, v zmysle ktorého ak v dôsledku postupu žalobcu nie je možné poskytnúť ochranu práva žalovaného na zákonného sudcu, potom nie je možné ani poskytnúť ochranu práva žalobcovi na rýchle a účinné rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. l. 101 - 103), prípustnosť ktorého vyvodil z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., tvrdiac, že odvolací súd napadnutým uznesením znemožnil jeho osobe, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

17. Žalobca súdu prvej inštancie vytkol, že mu nebolo doručené odvolanie žalovaného, ku ktorému tak nemal možnosť vyjadriť sa relevantným spôsobom. Bolo mu doručené len Upovedomenie o postúpení veci, a to dňa 29. 04. 2019 cestou jeho právneho zástupcu, v ktorom mu súd oznámil postúpenie veci Okresnému súdu Bratislava II z dôvodu, že žalovaný namieta miestnu príslušnosť pri prvom úkone, ktorý mu patril. Žalobca tvrdí, že odvolanie žalovaného nedoručil žalobcovi ani súd prvej inštancie a následne tento nesprávny postup neodstránil ani súd odvolací pred vydaním odvolaním napadnutého uznesenia, ktorý mohol spis vrátiť súdu prvej inštancie s pokynom na doručenie odvolania žalovaného, resp. odvolanie mohol žalobcovi doručiť priamo súd odvolací.

18. Žalobca v dovolaní poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 85/2006 (ZSP 45/2011), sp. zn. 3 Cdo 42/2007 (ZSP 39/2013), sp. zn. 4 Cdo 141/2010 a sp. zn. 5 Cdo 200/2010, z ktorých vyplýva, že žalobcovi bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva, ktoré mu v civilnom sporovom konaní patria za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Postupom konajúcich súdov tak došlo k porušeniu základného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“).

19. Na základe uvedených tvrdení žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie Krajského súdu v

Nitre č. k. 26Cob/37/2019-85 zo dňa 31. 07. 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

20. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p. skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom (§ 419 a nasl. C. s. p.).

22. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zásadnému zúženiu možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiam odvolacieho súdu. Pokiaľ právna úprava účinná do 30. júna 2016 v zásade umožňovala podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu [ustanovenie § 237 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.)], právna úprava účinná od 1. júla 2016 (ustanovenie § 419 a nasl. C. s. p.) pripúšťa dovolanie len proti meritórnym rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a z nemeritórnych rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. Ide o zmenu, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku.

23. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Žalobca dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento zrušil uznesenie prvoinštančného Okresného súdu Topoľčany o nariadení neodkladného opatrenia a konanie zastavil.

24. Neodkladné opatrenia sú upravené v ustanoveniach § 324 až § 342 C. s. p.. Podľa § 324 ods. 1 C. s. p. súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení. Žalobca sa môže domáhať súdnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia aj bez toho, aby v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prebiehalo na súde súvisiace konanie vo veci samej. Konanie o neodkladnom opatrení pred začatím konania vo veci samej sa končí právoplatným rozhodnutím, ktorým sa neodkladné opatrenie nariadilo, prípadne bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý alebo odmietnutý. V takom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia (prípadne o zamietnutí alebo odmietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) predstavuje rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, proti ktorému je dovolanie prípustné, keďže ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa skončilo samostatné konanie o veci vymedzenej návrhom žalobcu. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je prípustné výlučne v prípade existencie niektorej väd zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 C. s. p.. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. prípustné nie je s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 2 C. s. p., v zmysle ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia alebo uznesenie, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, je uvedené pod písm. d/).

25. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že v preskúmvanej veci je splnená základná podmienka prípustnosti dovolania, a to skutočnosť, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Vo vzťahu k vade zmätočnosti v zmysle § 420 C. s. p. je nutné, aby dovolateľ v dovolaní jednoznačne uviedol, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho (procesnou) povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva.

27. V danom prípade žalobca (ďalej tiež ako „dovolateľ“) v dovolaní namietol vadu zakotvenú v § 420 písm. f/ C. s. p., spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý dovolateľovi

znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. K uvedenej vade malo dôjsť nedoručením odvolania žalovaného podaného proti prvoinštančnému uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, žalobcovi, v dôsledku ktorej okolnosti mu bola odňatá možnosť vyjadriť sa k obsahu odvolania relevantným spôsobom. Týmto postupom súdov došlo k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

28. Obsahom práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994).

Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom-ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces.

29. Z obsahu dovolania vyplýva, že základom argumentácie dovolateľa o porušení ním označeného práva je jeho tvrdenie o tom, že odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného, obsahujúceho jeho námietku miestnej nepríslušnosti skôr, než mal možnosť sa k nemu vyjadriť, pretože toto mu nebolo ani doručené.

30. Podľa § 331 ods. 1 veta prvá C. s. p., návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené.

31. Podľa § 373 ods. 3 C. s. p., odvolanie doručí súd prvej inštancie ostatným subjektom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve ich, aby sa k odvolaniu vyjadrili, a určí na vyjadrenie lehotu nie kratšiu ako desať dní.

32. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že po doručení uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 8Cb/13/2019-48 zo dňa 09. 04. 2019 (žalobcovi cestou jeho právnej zástupkyne dňa 09. 04. 2019 a žalovanému dňa 10. 04. 2019 - doručeny pripojené k č. l. 54), podal žalovaný písomným podaním zo dňa 24. 04. 2019 námietku miestnej nepríslušnosti spolu s odvolaním proti prvoinštančnému uzneseniu (č. l. 61 až 69). Následne súd prvej inštancie listom zo dňa 26. 04. 2019 upovedomil žalobcu a žalovaného o postúpení veci Okresnému súdu Bratislava II (doručenky pripojené k č. l. 72) a spis v prílohe listu, rovnako z 26. 04. 2019 (č. l. 70), postúpil menovanému okresnému súdu. Po tom, čo Okresný súd Bratislava II predložil vec Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní žalovaného (č. l. 77 a 80), tento vec vrátil Okresnému súdu Bratislava II z dôvodu, že funkčne príslušným na rozhodnutie je Krajský súd v Nitre (list zo dňa 17. 06. 2019 na č. l. 81). Tento, po predložení veci Okresným súdom Bratislava II na č. l. 83, rozhodol uznesením č. k. 26Cob/37/2019-85 zo dňa 31. 07. 2019, ktoré uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 25. 09. 2019 a žalovanému dňa 10. 09. 2019 (doručenky na č. l. 97 a 98).

33. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že námietka dovolateľa spočívajúca vo vyššie tvrdených okolnostiach, je dôvodná, nakoľko odvolanie žalovaného mu do rozhodnutia odvolacieho súdu skutočne doručené nebolo, a teda rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní žalovaného bez toho, aby pred svojím rozhodnutím umožnil žalobcovi vyjadriť sa k tomuto opravnému prostriedku, došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p..

34. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v dôsledku nedoručenia odvolania žalovaného žalobcovi súdom prvej inštancie (ktoré pochybenie neodstránil ani súd odvolací), zaťažili súdy svoje konanie procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.. Dovolací súd preto uznesenie odvolacieho súdu č. k. 26Cob/37/2019-85 zo dňa 31. 07. 2019 podľa § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

35. Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C. s. p.).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.